

даної проблеми зазначають, що ці межі пов'язані з необхідністю для сторін договору підпорядкуватися імперативним правилам (приписам), які містяться в актах цивільного законодавства, та підпорядковувати свої відносини диспозитивним нормам, що містяться у зазначених актах, а також квазінормативним регуляторам у вигляді ділових звичаїв.

Таким чином, проблема меж договірної свободи полягає у визначенні співвідношення актів цивільного законодавства і договору. Слід враховувати, що ЦК України у ст. 6 надає сторонам у договорі право відступати від положень актів цивільного законодавства і врегульовувати свої відносини на власний розсуд. Таким є загальне правило. Винятки з нього (неможливість сторін у договорі відступати від положень актів цивільного законодавства) мають місце лише тоді, коли на неможливість такого відступу прямо вказується у зазначених актах, а також у разі, якщо обов'язковість для сторін положень актів цивільного законодавства випливає з їх змісту або із суті відносин між сторонами. Дане положення має бути врахованим при визначенні меж договірної свободи. Отже, імперативні приписи, що містяться в актах цивільного законодавства, лише тоді обмежують договірну свободу, коли сторони не можуть відступити від них. При вирішенні питання про те, чи можуть обмежувати свободу договору такі квазінормативні регулятори, якими є звичаї, слід враховувати правило, закріплене у ч. 2 ст. 7 ЦК. Згідно з ним звичай, що суперечить договору, в цивільних відносинах не застосовується.

Право інтелектуальної власності України в умовах євроінтеграції: проблемні питання та шляхи їх вирішення

Ковтун Є.І., студент Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»

Науковий керівник: кандидат історичних наук, доцент *Цирфа Г.О.*

Події недавнього часу, що відбулись з Україною як державою, демонструють українському народу та світовій спільноті готовність до радикальних змін. Серйозний характер цих подій вказує, що тепер наша держава не буде обходитись лише формальними рішеннями, котрі мали усього лише «паперову силу», тоді як фактично нічого важливого не робилось. Напружена політична ситуація, що охопила практично весь світ, зробила своїм центром Україну. Тому саме наша держава, її влада та народ в цілому мають провести низку необхідних реформ, що виведуть Україну з економічної, політичної та правової кризи.

Право інтелектуальної власності являється дуже важливим елементом, з якого складається українська юриспруденція. Зрозуміло, щоб досягнути значних результатів у сфері економіки та підвищити соціальний рівень життя будь-якої держави наявність сучасної, міжнародної визнаної системи інтелектуальної власності є кінце необхідним. Щоб залучити іноземні та вітчизняні інвестиції, щоб розвивати творчі та винахідницькі таланти, щоб підтримувати та зберігати національний потенціал у сфері інтелектуальної діяльності на належному рівні необхідно реорганізувати систему захисту та охорони права інтелектуальної власності, і тільки тоді потенційні інвестори та інші суб'єкти цих правовідносин можуть бути впевнені в тому, що їх права будуть поважатись та захищатись. Розвиток

інтелектуального потенціалу України необхідно зміцнити та робити пріоритетним інтересом нашої держави.

Дуже важливе місце у побудові економічно сильної держави відіграють державні органи у сфері інтелектуальної власності та впровадження ними різних заходів у середині держави та на її міжнародному рівні. Протягом останніх років в Україні сформовано організаційну структуру органів, які прямо чи опосередковано забезпечують діяльність у сфері правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності. Система державних і недержавних органів у сфері інтелектуальної власності перебуває у завершальній фазі свого становлення та вже сьогодні здатна виконувати основні функції правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності.

Зокрема, спільна діяльність правоохоронних органів, митних органів, органів державної виконавчої влади, які в межах своєї компетенції вирішують питання, що стосуються забезпечення захисту прав інтелектуальної власності та контролю за дотриманням норм законодавства в цій сфері, свідчить про досягнення позитивних результатів.

Важливим завданням розвитку України на сучасному етапі є створення ефективної інноваційної системи, яка спроможна забезпечити технологічну модернізацію національної економіки, підвищити її конкурентоспроможність на основі передових технологій. Необхідно удосконалити ринок результатів інтелектуальної діяльності, державну систему правової охорони інтелектуальної власності та перетворити науковий потенціал країни в дієвий ресурс економічного зростання.

Недоліки, з якими доводиться стикатись українській правовій системі на шляху євроінтеграції мають, за допомогою професійних та кваліфікованих управлінців і фахівців у сфері права інтелектуальної власності, відповідати сучасним європейським вимогам, бути прозорими, зрозумілими, демократичними.

Перш за все державна політика повинна правильно розставити пріоритети у здобутті важливих досягнень, де розвиток науки та підтримка найбільш важливих галузей виробництва мають відігравати не останню роль, адже історія доводить, що розробка та використання новітніх досягнень техніки та технологій забезпечує найбільший ефект.

Як відомо, законодавство України у сфері інтелектуальної власності створювалося в умовах її незалежності, майже з чистого аркуша. Це законодавство сьогодні ще не позбавлене окремих істотних недоліків, прогалин, суперечливих положень, деякі норми не узгоджені між собою тощо. Законодавець постійно шукає шляхи і способи його приведення до світових стандартів та іншого удосконалення, адже від належної, надійної та ефективної правової охорони інтелектуальної власності залежить рівень соціально-економічного розвитку України і, в кінцевому результаті, добробут народу.

Таким чином, проблеми правотворення, науково-теоретичний аналіз законодавства України про інтелектуальну власність і розробка цілісної інтелектуально-правової концепції правового статусу творця інтелектуальної власності та його правонаступників, яка б забезпечила успішний розвиток інтелектуальної діяльності та її результату інтелектуальної власності і їх надійну охорону, є дійсно важливим.